

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 1. 1919, sp. zn. Kr I 21/18

Číslo: 2/1919

Právní věta:

Neúplnost výroku o vině krádeží, nevyslovujícího se o soukromoprávním omylu obžalovaného, který se hájil tím, že se pokládal za oprávněna s odňatou věcí nakládati. - Krádež či pouhá svépomoc?

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 22.01.1919

Spisová značka: Kr I 21/18

Číslo rozhodnutí: 2

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný obviněn byl ze zločinu krádeže spáchaného tím, že z louky spachtované Hedvikou K-ovou odcizil 25 q sena v hodnotě 825 K a 2 1/2 vozu otavy v hodnotě 312 K 50 h, jakož i vůz hrabanky v hodnotě 6 K. Obžalovaný hájil se jak v řízení předběžném, tak i při hlavním líčení tím, že měl louku po 20 let od panství spachtovánu, že pozemek ten, původně les, vymítíl a zkultivoval a že proto, ač věděl, že v době činu má louku spachtovánu Hedvika K-ová, a ač již v roce 1910 byla mu louka ta správou panství odňata, pokládal se za oprávněna, pozemku uživatí, zvláště když s ním syn jeho sdělil, že se u místodržitelství dozvěděl, že správa panství není oprávněna, odnímati pozemky toho druhu původním pachtýřům. Rozsudek dotýká se této obrany obžalovaného, ale vyvrací ji jen po stránce právní poukazem k tomu, že obžalovaný věděl, že dotýčný pozemek, jenž před K-ovými po 8 let od roku 1910 byl propachtován pachtýřům jiným, spachtovaný měla nyní Hedvika K-ová a že proto seno, otava a hrabanka na pozemku tom se nalézající tou dobou náležela jen jí.

Ve zmateční stížnosti uplatňovány jsou důvody zmatečnosti dle § 281 č. 9 lit. a) a b) tr. ř. mimo jiné s tím provedením, že obžalovaný byl toho náhledu, že mu patří užitky dotýčné louky a že proto čin jeho není nežli aktem svépomoci a proto záležitosti civilněprávní; dále že obžalovaný byl v této otázce na omylu, pro který nemohl v jednání svém seznati zločinu. V tomto smyslu nejsou arci uplatňované důvody zmateční provedeny po zákonu, neboť první z nich nevychází ze shora uvedeného zjištění, že obžalovaný věděl, že louka jest spachtována K-ovými, druhý z nich pak by předpokládal skutkově, byť i negativní zjištění o soukromoprávním omylu obžalovaného, jehož tu není.

Než vývody stížnosti obsahují věcně uplatňování důvodu zmatečnosti dle § 281 č. 5 tr. ř., jenž je vskutku dán. Především není v rozsudku o otázce omylu obžalovaného vůbec rozhodnuto, ačkoliv omyl takový byl obžalovaným při hlavním líčení trvzen. Neboť zjištěná okolnost, že obžalovaný věděl, že dotyčný pozemek, jenž před K-ovými po 8 let od roku 1910 propachtován byl jiným pachtýřům, nyní má spachtovaný Hedvika K-ová, nevylučuje možnosti, že obžalovaný přes to pokládal tyto soukromoprávní dispozice správy panství za neplatny a rozhodnutím správního řádu zakázány, sebe pak za oprávněna, pobíratí užitky ze zmíněné louky.